

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ Mgr. M. H.**, bývajúci vo Z., **2/ J. H.**, bývajúca vo Z., proti žalovanému : **S.**, zastúpené JUDr. M. H., advokátom vo Z., **o zaplataenie zľavy za teplo s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5 C 1314/98, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. februára 2008 sp. zn. 17 Co 288/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 12. septembra 2007 sp. zn. 5 C 1314/98, ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ zľavu za teplo za roky 1994 až 1998 sumu s príslušenstvom s odôvodnením, že súd prvého stupňa správne posúdil predmetnú problematiku, keď uložil povinnosť žalovanému poskytnúť žalobcom zľavu v súvislosti s oneskoreným regulovaním a meraním dodávky tepla. Žalobcom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Žalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 236 a nasl. O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko odvolací súd nerozlišil vo svojom rozhodnutí dodávateľa tepla

a zároveň výrobcu tepla, ktorým je spoločnosť M., s.r.o., a oni, ako žalovaní sú len medzičlánok – správca a rozúčtovateľ tepla. Podľa rozsudku odvolacieho súdu by uvedené rozhodnutie malo byť viazané nie na správca – rozúčtovateľa tepla ale na výrobcu a dodávateľa tepla. V týchto základných pojmoch odvolací súd pochybil a nesprávne právne posúdil vec.

Žalobcovia vo svojom vyjadrení navrhli dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej

alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd existenciu vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených vád netvrdil ani žalovaný.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcom 1/, 2/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní im žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: